

04 ΣΕΠ. 2014

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΙΑΣ - Κ.Ο. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΡΟΣ:

ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί υπομνήματος, που μας προώθησε μέσω email το “ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ, σχετικά με ενστάσεις του για ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας που εισάγει επίκαιρο νομοσχέδιο για την περιβαλλοντική αναβάθμιση, την ιδιωτική πολεοδόμηση, τη βιώσιμη ανάπτυξη & τη δασική νομοθεσία

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος του
Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ανατροπής

Αθήνα, 24/7/2014

Θέση του Επιμελητηρίου Περιβάλλοντος στο Σχέδιο Νόμου

«Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση – Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών- Ρυθμίσεις Δασικής Νομοθεσίας»

Στο Κράτος Δικαίου ο νόμος, εκτός από το τυπικό στοιχείο της ψήφισής του από τη Βουλή, οφείλει να διαθέτει και συγκεκριμένα **ποιοτικά γνωρίσματα** τα οποία του εξασφαλίζουν το κύρος γνησίου κανόνα δικαίου και την αποδοχή των πολιτών.

Πρέπει, πρώτα απ' όλα, να αποσκοπεί στην επίλυση ενός δημοσίου προβλήματος, το οποίο έχει δομηθεί και μελετηθεί επαρκώς από τις αρμόδιες υπηρεσίες. Πρέπει να είναι γενικός, αντικειμενικός και αφηρημένος, να μην εξαντλείται δηλαδή σε αποσπασματικές ρυθμίσεις ατομικών περιπτώσεων ή στη χαριστική ικανοποίηση μεμονωμένων συμφερόντων που «σκοντάφτουν» στην κείμενη νομοθεσία. Τέλος, πρέπει να είναι σύμφωνος με το Σύνταγμα. Ο τελευταίος λόγος ανήκει, βέβαια, στα Δικαστήρια, πλην όμως η Εκτελεστική εξουσία είναι σε θέση να κάνει μια, κατά το μάλλον ή ήπτον, ασφαλή πρόβλεψη για τη συνταγματικότητα των νομοσχεδίων της, αρκεί να διαβάσει το Σύνταγμα και τη νομολογία, ιδίως του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Το επίμαχο νομοσχέδιο «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση – Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών- Ρυθμίσεις Δασικής Νομοθεσίας» είναι προφανές ότι αντιλαμβάνεται ως δημόσιο πρόβλημα την υπερεπάρκεια της χώρας σε δάση και δασικές εκτάσεις, τα οποία πρέπει, ως εκ τούτου, να αποφιλωθούν και να οικοδομηθούν, καθώς την ανεπαρκή επιχειρηματική τους εκμετάλλευση και την ανάγκη να εγκατασταθούν σε αυτά από δεξαμενές καυσίμων και μονάδες διαχείρισης αποβλήτων μέχρι σφαγεία, ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις, τουριστικά χωριά και νεκροταφεία. Αντιλαμβάνεται επίσης ως δημόσιο πρόβλημα την υπερβολική προστασία των αναδασωτέων εκτάσεων, με αποτέλεσμα να αίρεται η υποχρεωτική αναδάσωση, να ανακαλούνται οι αναδασώσεις χιλιάδων στρεμμάτων και να επιτρέπονται πλείστες όσες χρήσεις σε καμμένα και αποψιλωμένα. Θεωρεί επίσης ως δημόσιο πρόβλημα την ανεπάρκεια οικισμών στη χώρα, με αποτέλεσμα να επιτρέπεται η δημιουργία αορίστου αριθμού νέων οικισμών, εική και ως έτυχε, σε 50, 100 και 200 στρέμματα ακόμα και

μέσα σε δάση, κατά το δοκούν των επιχειρηματιών, **καθ' υπέρβαση ακόμα** και των **Ρυθμιστικών Σχεδίων** που επιβάλλουν την ανάσχεση εξάπλωσης πόλεων όπως η Αθήνα.

Θεωρεί ότι η **σάρωση παγίων νομοθετημάτων**, όπως ο **Δασικός Νόμος 998/1979**, και η αντικατάστασή τους με **σωρεία φωτογραφικών διατάξεων**, καθώς και η **τροποποίηση** δεκάδων διατάξεων που ψηφίστηκαν μέχρι και προχθές, δεν θα δημιουργήσουν καμία ανασφάλεια στους **πολίτες** που θα κληθούν να συμμορφωθούν, καμία σύγχυση στη **Διοίκηση** που θα κληθεί να τις εφαρμόσει και καμία καθυστέρηση στα **Δικαστήρια** που θα κληθούν να τις ελέγξουν.

Θεωρεί ότι δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο από το **άρθρο 24** του **Συντάγματος** που επιβάλλει τον **ορθολογικό χωροταξικό σχεδιασμό** και **απαγορεύει** τη **μεταβολή** που **προορισμού** των **δασών** και **δασικών εκτάσεων**, εκτός εάν συντρέχει ανάγκη άλλης χρήσεως ζωτικής για την εθνική οικονομία, με δεδομένα και παραμέτρους εθνικού επιπέδου, η δε θυσία του δάσους είναι το μοναδικό πρόσφορο μέσο για την ικανοποίηση της ανάγκης αυτής (ΣτΕ 2435/1993 κ.ά.), ούτε από το **άρθρο 117 παρ. 3** του **Συντάγματος**, που επιτάσσει την **υποχρεωτική αναδάσωση** και αποκλείει τη διάθεση των αναδασωτέων για άλλο προορισμό. Θεωρεί ότι η **Νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας**, η οποία έχει παγίως κηρύξει αντισυνταγματικές διατάξεις νόμων που επέτρεπαν την ιδιωτική πολεοδόμηση, καθώς και χρήσεις εντός δασών πολύ ηπιότερες από τις επίμαχες, δεν δημιουργεί κανένα πρόβλημα. Ίσως πάλι να θεωρεί ότι τα εμπόδια από τις συνταγματικές διατάξεις και τη νομολογία του ΣτΕ θα αρθούν σύντομα με την κατάργηση αμφοτέρων.

Αυτά θεωρεί το νομοσχέδιο. Καλούμε τους **Βουλευτές** όλων των κομμάτων, οι οποίοι θα κληθούν σε λίγες μέρες να αποφασίσουν, να έχουν διαφορετική γνώμη και να το **καταψηφίσουν**.